

Dosarul nr. 2ra-1679/2021

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (S.Slobodzean)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V.Sîrbu, V.Buhnaci, D.Dulghieru)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Tudor Bezer,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Carolina Bezer
împotriva lui Tudor Bezer, intervenient accesoriu Direcția asistență socială, protecție
a familiei și copilului Strășeni cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea
domiciliului și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor,
împotriva deciziei din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 07 iulie 2020 Bezer Carolina a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Bezer Tudor, intervenient accesoriu DASPF, r-nul. Strășeni cu privire
la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului și încasarea pensiei de întreținere
a copilului minor.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, la data de XXXXX
a înregistrat căsătoria cu pârâtul Bezer Tudor și în urma căsătoriei s-a născut copilul
minor XXXXX.

A menționat reclamanta că, viața în comun cu pârâtul a eșuat, în ultima
perioadă în relațiile lor a predominat o atmosferă încordată de neînțelegere, deseori
nu sunt în stare să găsească un numitor comun la soluționarea celor mai cotidiene
probleme de familie, din vina pârâtului deseori se ceartă.

A reținut reclamanta că, de aproximativ jumătate de an pârâtul se află peste
hotarele țării iar copilul minor a rămas la întreținerea ei, iar din discuțiile telefonice
cu pârâtul, acesta a comunicat că este de acord să divorțeze.

A învederat partea reclamantă că, de întreținerea și educarea copilului se
ocupă numai ea, iar pârâtul nu contribuie cu nimic, nici financiar, nici moral, nici
spiritual.

A solicitat reclamanta, admiterea acțiunii, desfacerea căsătoriei, stabilirea
domiciliului copilului minor XXXXX cu ea și încasarea pensiei de întreținere pentru
copil în mărime de 3000 de lei lunar.

Prin hotărârea din 24 noiembrie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul central a
fost admisă acțiunea. S-a desfăcut căsătoria înregistrată între Bezer Tudor și Bezer
Carolina înregistrată cu nr. XXXXX de primăria XXXXX. La eliberarea

certificatelor de divorț s-a încasat taxa de stat de la Bezer Tudor și Bezer Carolina în mărime de 500% din unitatea convențională, adică câte 100 lei de la fiecare. S-a determinat domiciliul copilului minor XXXXX, anul nașterii XXXXX, cu mama Bezer Carolina. S-a încasat de la Bezer Tudor în beneficiul lui Bezer Carolina pensia de întreținere a copilului minor XXXXX, anul nașterii XXXXX în mărime de 3000 de lei lunar din salariu și alte venituri, începând cu data de 07 iulie 2020 și până la atingerea majoratului copilului minor. S-a încasat de la Bezer Tudor în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1080 de lei.

Prin decizia din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de reprezentantul apelantului Bezer Tudor, avocatul Pretula Carolina-Caleria și s-a menținut hotărârea din 24 noiembrie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul central.

Pentru a decide astfel instanța de apel a invocat art. 58 alin. (1) Codul familiei, care expres prevede că părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat, prin urmare concluzia instanței de fond cu privire la încasarea de la Bezer Tudor a pensiei de întreținere în mărime de 3000 de lei lunar este una justificată, la determinarea acestei sume fiind luate în considerare toate circumstanțele cauzei.

Instanța de apel a conchis că suma de 3000 de lei lunar pentru întreținerea unui copil minor este reală și rezonabilă reieșind din actele prezentate la materialele cauzei, or, necesitățile copiilor prezumă, pe lângă minimul de existență, cheltuieli legate de procurarea hainelor, medicamentelor, cheltuieli necesare creșterii și evoluării echilibrate a copiilor, iar la caz, ținând cont de vârsta fragedă a copilului minor, care la data înaintării acțiunii în instanța avea doar șase luni de zile, se constată că, quantumul pensie de întreținere de 3000 de lei este unul just și care ar asigura toate necesitățile unui copil cu o vârstă atât de fragedă.

Conform art.18 alin.(1) Legea privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

Astfel, reglementările menționate arată că, conform legislației atât naționale cât și internaționale, ambii părinți au datoria de a compensa cheltuielile pentru întreținerea copilului minor, iar la caz, alegațiile părții apelante precum că nu este angajat în câmpul muncii și precum că contribuie cu mijloace financiare în mările de 200-250 euro/lunar, nu au fost probate nici într-un mod, prin nici un înscris veridic care ar demonstra cele relatate, astfel, instanța de apel a notat că, cererea de apel este una neîntemeiată și nefondată, bazată pe dezacordul formal cu suma dispusă spre încasare cu titlu de pensie de întreținere a copilului minor.

Instanța de apel a conchis că, dezacordul apelantului cu hotărârea instanței de fond în partea quantumului pensiei de întreținere a copilului minor, este unul formal, fără a fi probat în careva mod, or, solicitarea apelantului Bezer Tudor cu privire la încasarea pensiei în mărime de 1300 de lei, nu este rațională și nici echitabilă.

La 15 septembrie 2021 Tudor Bezer a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și parțial a hotărârii primei instanțe, în partea încasării pensiei de întreținere a copilului minor cu

dispunerea încasării pensiei de întreținere a copilului minor în sumă fixă în mărime de 1300 de lei până la atingerea majoratului de către copil.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

A menționat că suma de 3000 de lei nu se încadrează conform datelor Biroului Național de Statistică, iar instanța de apel a ignorat prevederile art.75 Codul Familie și anume că pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților, însă recurentul nu este încadrat în câmpul muncii, nu dispune de un salariu stabil.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 09 iunie 2021 și expediat participanților la proces la 19 iulie 2021 (f.d.89).

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 15 septembrie 2012, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 05 octombrie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul

de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Tudor Bezer.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Tudor Bezer se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru